

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

12 DECEMBER 1974

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, opgemaakt te New York op 7 maart 1966.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE ZAKEN
EN DE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING (1)
UITGEBRACHT DOOR DE HEER DE KEERSMAEKER.

DAMES EN HEREN,

Dit wetsontwerp werd door de commissie tijdens haar vergadering van 4 december 1974 behandeld.

De Minister schetst bondig de historische groei van dat wetsontwerp, dat een verdrag bekrachtigt dat in 1966 ontstond en op 4 januari 1969 van kracht werd.

Een lid, dat een wetsvoorstel « tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden » (Stuk n° 54/1 van de B. Z. 1974) voor het eerst in 1966 heeft ingediend en sedertdien geregeld opnieuw ingediend, doch telkens zonder succes, verheugt zich er over dat de regering eindelijk de goedkeuring vraagt van het Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie.

Zie:

263 (1974-1975):

— N° 1: Wetsontwerp.

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Dequae.

A. — Leden: de heren Bertrand, De Keersmaeker, Dequae, Desmarests, Nothomb, Parisis, Swaelen, Vandamme. — de heren Geldolf, Glinne, Harmegnies, Mevr. Pétry echtg. Scheys, de heren Radoux, Van Eynde, Van Lent. — de heren Colla, Kempinaire, Rolin Jaquemyns, Van Offelen. — de heren Gendebien, Outers. — de heren Baert, Raskin.

B. — Plaatsvervangers: de heren Claeys, d'Alcantara, De Vlies, Devos. — de heren André Cools, Debousse, Dejardin, Laridon. — de heren Bonnel, Mundeleer. — Mevr. Spaak echtg. Danis. — de heer Schiltz.

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

12 DÉCEMBRE 1974

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale, faite à New York le 7 mars 1966.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ETRANGERES
ET DE LA COOPERATION AU DEVELOPPEMENT (1)
PAR M. DE KEERSMAEKER.

MESDAMES, MESSIEURS,

La commission a examiné ce projet de loi au cours de sa réunion du 4 décembre 1974.

Le Ministre a retracé brièvement l'histoire de ce projet de loi ratifiant une Convention datant de 1966 et entrée en vigueur le 4 janvier 1969.

Un membre, auteur d'une proposition de loi « visant à réprimer certains actes inspirés par le racisme et la xénophobie » (Doc. n° 54/1 de la S. E. 1974), déposée une première fois en 1966 et réintroduite régulièrement depuis lors, toujours sans résultat se réjouit de constater que le Gouvernement demande enfin l'approbation de la Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale.

Voir:

263 (1974-1975):

— N° 1: Projet de loi.

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Dequae.

A. — Membres: MM. Bertrand, De Keersmaeker, Dequae, Desmarests, Nothomb, Parisis, Swaelen, Vandamme. — MM. Geldolf, Glinne, Harmegnies, Mme Pétry épouse Scheys, MM. Radoux, Van Eynde, Van Lent. — MM. Colla, Kempinaire, Rolin Jaquemyns, Van Offelen. — MM. Gendebien, Outers. — MM. Baert, Raskin.

B. — Suppléants: MM. Claeys, d'Alcantara, De Vlies, Devos. — MM. André Cools, Debousse, Dejardin, Laridon. — MM. Bonnel, Mundeleer. — Mme Spaak épouse Danis. — M. Schiltz.

Hij deelt de zienswijze van de Minister, volgens wie het niet absoluut noodzakelijk is onmiddellijk een nationale wetgeving uit te werken die voorziet in alle verplichtingen die uit dat Verdrag voortvloeien; het is immers beter trapsgewijze te werk te gaan.

Krachtens artikel 9 van het Verdrag nemen de Staten die partij zijn bij het Verdrag, de verplichting op zich binnen één jaar nadat het Verdrag in werking is getreden, een verslag over te leggen betreffende de wetgevende, gerechtelijke, bestuursrechtelijke of andere maatregelen die zij hebben genomen.

Aangezien het Verdrag werd bekrachtigd, neemt de Regering dus de verplichting op zich om uitvoeringsmaatregelen te nemen.

Eigenaardig genoeg werd de tekst van het bovenvermelde voorstel overgenomen en goedgekeurd door het Franse Parlement, dat er de thans toepasselijke wet van juli 1972 van gemaakt heeft.

Spreeker wenst dat dit wetsvoorstel voor advies wordt voorgelegd aan de Raad van State, overeenkomstig een door die Raad op blz. 5 van zijn advies over het onderhavige ontwerp gemaakte opmerking.

De tekst van dat wetsvoorstel past volkomen in het raam van de overwegingen die op Europees vlak naar voren werden gebracht.

Men dient een scherp onderscheid te maken tussen een meningsuiting en concrete handelingen. De Regering gaat uit van de straffing van concrete handelingen en, via een amendement dat zij op het wetsvoorstel had ingediend, komt zij ertoe de politieke en wijsgerige onverdraagzaamheid te beteugelen.

Doch wie zal die onverdraagzaamheden juist bepalen? Men doet hier langs een omweg de draagwijdte van het wetsvoorstel teniet.

Spreeker beweert dat de bemoeiing van het departement van Justitie te ingewikkeld is; hij verzet er zich dan ook tegen, omdat men daarmee het tegenovergestelde effect wil bereiken. Het wetsvoorstel in zijn huidige vorm jaarentegen kan het de door het Verdrag gevraagde binnenlandse aanpassing tot stand brengen.

Hetzelfde lid dringt er dus op aan dat de Kamercommissie voor de Justitie dringend het voornoemde wetsvoorstel tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden gaat onderzoeken, daar de toepassingsmaatregelen van het Verdrag binnen één jaar moeten worden goedgekeurd.

De Minister beantwoordt de opwerpingen en opmerkingen van het lid. Hij leest een verklaring voor die de Belgische Regering voornemens is bekend te maken bij de nederlegging van de bekrachtigingsoorkonden (Bijlage I-B). Het door het Verdrag nagestreefde doel moet bereikt worden.

Een ander lid merkt op dat artikel 14 een aanvullende verklaring vergt van de Staten die partij zijn bij het Verdrag; op dit ogenblik hebben slechts drie Staten een dergelijke verklaring afgelegd. Niemand zal zich dan ook illusies maken over de toepassing van het Verdrag.

De Belgische regering, zo constateert hij, wil niet weten van de mogelijkheid om een rechtstreeks beroep op de Commissie van deskundigen te doen; zij steunt daarvoor op het argument dat slechts drie Staten zijn toegetreden. Bijgevolg is het slechts een vrome wens te geloven dat artikel 14 eens zal worden toegepast.

Het lid wenst een dergelijk politiek spelletje niet mee te spelen. Hij kan met een verklaring van de regering geen genoegen nemen. België heeft de kans een goede daad te stellen. Waarom besluit het er dan niet toe?

De Minister deelt mede dat van de 82 Staten die bij het Verdrag partij zijn, tot nu toe vier, en niet drie artikel 14 hebben ondertekend. Het zijn Costa Rica, Nederland, Zweden en Uruguay.

Il partage l'avis du Ministre selon lequel il n'est pas indispensable d'élaborer immédiatement une législation nationale répondant à toutes les obligations découlant de la Convention, car mieux vaut procéder par paliers successifs.

En vertu de l'article 9 de la Convention, les Etats parties s'engagent à faire rapport, dans le délai d'un an à partir de la date d'entrée en vigueur de la Convention, sur les mesures d'ordre législatif, judiciaire, administratif ou autres qu'ils ont arrêtées.

Par le fait de la ratification de la Convention, le gouvernement s'engage donc à prendre des mesures d'exécution.

Fort curieusement, le texte de la proposition dont il est question ci-avant a été repris et adopté par le Parlement français où il est devenu la loi de juillet 1972, actuellement d'application.

L'orateur souhaite que cette proposition de loi soit soumise à l'avis du Conseil d'Etat, comme celui-ci en fait la remarque à la page 5 de son avis sur le projet en discussion.

Le texte de cette proposition de loi rentre parfaitement dans le cadre des considérations émises sur le plan européen.

Il convient d'opérer une nette distinction entre l'émission d'une opinion et des actes concrets. A partir de la répression d'actes concrets, le gouvernement en arrive, par la voie d'un amendement qu'il a déposé à la proposition de loi, à réprimer l'intolérance politique et philosophique.

Mais qui va définir ces intolérances? Il s'agit là d'une façon détournée d'anéantir la portée de la proposition de loi.

Selon l'orateur, la démarche du département de la Justice est trop complexe: c'est pourquoi il s'y oppose car elle tend à l'effet inverse. Au contraire, la proposition de loi, telle qu'elle est présentée, est de nature à réaliser l'adaptation d'ordre interne que demande la Convention.

Le même membre insiste donc pour que la Commission de la Justice de la Chambre examine d'urgence la proposition de loi précitée visant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie, les mesures d'application de la Convention devant être adoptées dans le délai d'un an.

Le Ministre répond aux objections et remarques formulées par l'intervenant. Il donne lecture d'une déclaration que le gouvernement belge a l'intention de publier au moment du dépôt des instruments de ratification (Annexe I-B). Le but poursuivi par la Convention doit être réalisé.

Un autre membre fait observer que l'article 14 postule une déclaration complémentaire des Etats partie à la Convention; actuellement trois Etats seulement on fait cette déclaration. Personne ne se fera donc d'illusions sur l'application du traité.

Il constate que le gouvernement belge ne veut pas accorder la possibilité du recours direct à la compétence du Comité d'experts en se basant sur l'argument selon lequel trois Etats seulement y ont adhéré. C'est donc un vœu pieux que de croire que l'article 14 pourra un jour entrer en vigueur.

Le membre ne veut pas souscrire à une semblable attitude politique. Il ne peut se satisfaire d'une déclaration du gouvernement. La Belgique ayant l'occasion de faire un beau geste, pourquoi ne s'y résout-elle pas?

Le Ministre signale qu'à ce jour sur 82 Etats partie à la Convention quatre, et non trois, ont souscrit à l'article 14. Il s'agit du Costa Rica, des Pays-Bas, de la Suède et de l'Uruguay.

België heeft dan ook geen reden om zich verwijten te maken.

De bevoegdheden van de in artikel 14 bedoelde Commissie en van sommige reeds bestaande instellingen overlappen elkaar trouwens. Voorts is de Minister van Justitie van mening dat de erkenning van de facultatieve bevoegdheid van de Commissie kan worden overwogen, maar dat het redelijk zou zijn daartoe slechts over te gaan wanneer onze interne wetgeving zal aangepast zijn aan alle voor ons land uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen.

Het van de Verenigde Naties uitgaande document met gegevens betreffende het Verdrag (ondertekening, bekrachtiging, toetreding en verklaringen overeenkomstig artikel 14 van het Verdrag) is als bijlage in dit verslag opgenomen (Bijlage I-A). Er is eveneens een lijst in opgenomen met de namen van de landen (en de deskundigen) die deel uitmaken van de in het voornoemde artikel 14 bedoelde Commissie (Bijlage II). Deze commissie is immers samengesteld zodra het Verdrag in werking is getreden.

Op de vraag van een lid of Oeganda onder de 82 ondertekenende landen voorkomt, antwoordde de Minister ontkennend. Aan een ander lid dat er zich over verwonderde dat Boeroendi voorkomt onder de landen die het Verdrag hebben ondertekend, antwoordde de Minister dat Boeroendi weliswaar partij is bij het Verdrag, maar dit nog niet heeft bekrachtigd. Wellicht moeten daar ook nog interne maatregelen worden getroffen.

Een lid verklaart zich bij de stemming te zullen onthouden omdat de internationale instellingen zelf niet het voorbeeld mogen geven door resoluties voor te stellen waardoor de ene gemeenschap tegenover de andere wordt geplaatst. Hij zinspeelt hierbij op een voorstel van de UNESCO.

Het wetsontwerp wordt op één onthouding na eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

P. DE KEERSMAEKER.

De Voorzitter a.i.,

A. PARISIS.

Dans ces conditions, la Belgique n'a aucune raison d'avoir mauvaise conscience.

Il y a, du reste, un problème de chevauchement des compétences entre le Comité prévu à l'article 14 et certaines institutions déjà existantes. Le Ministre de la Justice considère en outre que, si la reconnaissance de la compétence facultative du Comité peut être envisagée, il est rationnel que ce soit le jour où notre législation interne aura été adaptée à toutes les obligations découlant de la Convention.

Le document des Nations Unies relatif à l'état de la Convention (signatures, ratifications, adhésion et déclarations conformes à l'article 14 de cette Convention) figure en annexe au présent rapport (Annexe I-A). Une liste comprenant les noms des pays (et des experts) faisant partie du Comité prévu à l'article 14 précité, est également jointe (Annexe II). Ce comité a, en effet, été constitué dès l'entrée en vigueur de la Convention.

A un membre qui demandait si l'Uganda figurait parmi les 82 pays signataires, le Ministre a répondu négativement. A un autre membre qui s'étonnait de voir le Burundi parmi les signataires de la Convention, le Ministre a déclaré que si le Burundi est effectivement partie au Traité, il ne l'a pas ratifié à ce jour. Là aussi des mesures internes doivent probablement être prises.

Un membre déclare qu'il s'abstiendra au vote parce que les organisations internationales elles-mêmes ne doivent pas donner l'exemple en proposant des résolutions qui dressent les communautés les unes contre les autres. Il fait allusion à une proposition de l'UNESCO.

Le projet de loi est adopté à l'unanimité moins une abstention.

Le Rapporteur,

P. DE KEERSMAEKER.

Le Président a.i.,

A. PARISIS.

BIJLAGE I.

A. Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

Uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie.

Stand van het Internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie.

Verslag van de Secretaris-generaal.

1. In haar resolutie 2106 (XX) van 21 december 1965 heeft de Algemene Vergadering het Internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie aangenomen, voor ondertekening en bekrachtiging opgesteld en de bij artikel 17 van het Verdrag bedoelde Staten verzocht het onverwijld te ondertekenen en te bekrachtigen. In dezelfde resolutie heeft de Algemene Vergadering de Secretaris-generaal verzocht haar, met het oog op een bespreking tijdens haar latere zittingen, regelmatig verslag uit te brengen over de stand van de bekrachtigingen van het Verdrag. Ingevolge dit verzoek werd jaarlijks bij de Algemene Vergadering verslag uitgebracht over de stand van het Verdrag en dit vanaf de 21^e zitting, die in 1966 plaatshad.

2. In haar resolutie 3134 (XXVIII) van 14 december 1973, heeft de Algemene Vergadering onder meer alle Staten die nog geen partij waren bij het Internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie met aandrang gevraagd dit instrument te bekrachtigen of zo spoedig mogelijk toe te treden. In haar resolutie 3135 (XXVIII) van 14 december 1973 heeft de Algemene Vergadering de Secretaris-generaal gevraagd haar verder jaarlijks en overeenkomstig de resolutie 2106 A (XX), verslag uit te brengen over de stand van de bekrachtigingen van het Verdrag.

3. Het Internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie werd voor ondertekening opgesteld te New-York op 7 maart 1966. Op 1 september 1974 was het Verdrag ondertekend door 75 Staten en in 55 gevallen was op de ondertekening de bekrachtiging gevolgd; bovendien waren 26 Staten toetredend tot het Verdrag en 1 Staat had opgevolgd, waardoor het totaal aantal bekrachtigingen, toetredingen en opvolgingen op 82 werd gebracht (1).

Men gelieve verder in bijlage II. A. de lijst te vinden van de Staten die het Verdrag hebben ondertekend of bekrachtigd of die toetredend zijn of opgevolgd hebben. De tekst van de door sommige Staten overeenkomstig artikel 20 van het Verdrag afgelegde verklaringen of gemaakte reserves na de indiening van het verslag van de Secretaris-generaal aan de 28^e zitting van de Algemene Vergadering (A/9139) — verslag handelende over de stand van het Verdrag — vinden wij in bijlage I. B.

(1) Inbegrepen de ondertekening en de bekrachtiging namens de Republiek China, respectievelijk op 31 maart 1966 en 10 december 1970.

Men zal zich wel herinneren dat, bij resolutie 2758 (XXVI) van 25 oktober 1971, de Algemene Vergadering besloten heeft tot:

« ... het herstel van de Volksrepubliek China in al haar rechten en de erkenning van de vertegenwoordigers van haar regering als de enige wettelijke vertegenwoordigers van China bij de Organisatie der Verenigde Naties en de onmiddellijke uitdrijving van de vertegenwoordigers van Tsjang Kai-sjek uit de zetel die zij wederrechtelijk in de Organisatie van de Verenigde Naties en in alle ermee verbonden instellingen bezetten. »

In een nota dd. 25 september 1972 aan de Secretaris-generaal verklaarde de Minister van Buitenlandse Zaken van de Volksrepubliek China onder meer het volgende:

« Sedert 1 oktober 1949, de dag van de oprichting van de Volksrepubliek China, heeft de kliek van Tsjang Kai-sjek niet het minste recht meer om China te vertegenwoordigen. Haar ondertekening en bekrachtiging van of haar toetreding tot elk multilateraal verdrag waarbij zij de naam China heeft geïnsinueerd, zijn alle onwettelijk en zonder gevolg. Mijn regering zal die multilaterale verdragen onderzoeken en daarna in het licht van de omstandigheden, beslissen of zij al dan niet moet toetreden. »

Voor meer inlichtingen zie « Multilaterale verdragen die bij de Secretaris-generaal zijn neergelegd: Stand, per 31 december 1973, van de ondertekeningen, bekrachtigingen, toetredingen, enz. (Publikatie van de Verenigde Naties, verkoopnummer: F.74.V.6).

ANNEXE I.

A. Assemblée générale des Nations Unies.

Élimination des toutes les formes de discrimination raciale.

État de la Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale.

Rapport du Secrétaire général.

1. L'Assemblée générale, par sa résolution 2106 A (XX) du 21 décembre 1965, a adopté et ouvert à la signature et à la ratification la Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale et elle a invité les États visés à l'article 17 de la Convention à signer et ratifier sans retard ladite convention. Dans la même résolution, l'Assemblée générale a prié le Secrétaire général de lui présenter, au sujet de l'état des ratifications de la Convention, des rapports qu'elle examinerait à ses sessions ultérieures. En réponse à cette demande, des rapports sur l'état de la Convention ont été présentés tous les ans à l'Assemblée générale depuis sa vingt et unième session tenue en 1966.

2. Dans sa résolution 3134 (XXVIII) du 14 décembre 1973, l'Assemblée générale a, notamment, prié instamment tous les États qui n'étaient pas encore parties à la Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale de ratifier cet instrument ou d'y adhérer le plus tôt possible. Dans sa résolution 3135 (XXVIII) du 14 décembre 1973, l'Assemblée générale a prié le Secrétaire général de continuer à (lui) présenter des rapports annuels sur l'état des ratifications de la Convention, conformément à la résolution 2106 A (XX).

3. La Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale a été ouverte à la signature, à New York, le 7 mars 1966. Au 1er septembre 1974, la Convention avait été signée par 75 États, et 55 signatures avaient été suivies de ratification; en outre, 26 États avaient adhéré à la Convention et un État y avait succédé, portant à 82 le nombre total des ratifications, adhésions et successions (1).

On trouvera à l'annexe II. A. plus loin, la liste des États qui ont signé ou ratifié la Convention ou qui y ont adhéré ou succédé. Les textes des déclarations faites ou des réserves formulées par certains de ces États conformément à l'article 20 de la Convention, postérieurement au rapport sur l'état de la Convention que le Secrétaire général a présenté à l'Assemblée générale à sa vingt-huitième session (A/9139) sont reproduits à l'annexe I. B.

(1) Y compris la signature et la ratification au nom de la République de Chine, intervenues le 31 mars 1966 et le 10 décembre 1970, respectivement.

On se rappellera que, par sa résolution 2758 (XXVI) du 25 octobre 1971, l'Assemblée générale a décidé:

« ... le rétablissement de la République populaire de Chine dans tous ses droits et la reconnaissance des représentants de son gouvernement comme les seuls représentants légitimes de la Chine à l'Organisation des Nations Unies, ainsi que l'expulsion immédiate des représentants de Tchang Kai-sjek du siège qu'ils occupent illégalement à l'Organisation des Nations Unies et dans tous les organismes qui s'y rattachent. »

Dans une note datée du 25 septembre 1972, qu'il a adressée au Secrétaire général, le Ministre des affaires étrangères de la République populaire de Chine a déclaré, entre autres, que:

« A compter du 1er octobre 1949, jour de la fondation de la République populaire de Chine, la clique de Tchang Kai-sjek n'a aucun droit de représenter la Chine. Ses signature et ratification de tout traité multilatéral, ou son adhésion à tout traité multilatéral, en usurpant le nom de la Chine, sont toutes illégales et dénuées de tout effet. Mon gouvernement étudiera ces traités multilatéraux avant de décider, à la lumière des circonstances, s'il conviendrait ou non d'y adhérer. »

Pour plus amples renseignements, voir Traités multilatéraux pour lesquels le Secrétaire général exerce les fonctions de dépositaire: État, au 31 décembre 1973, des signatures, ratifications, adhésions, etc. (Publication des Nations Unies, numéro de vente: F.74.V.6).

4. Het Verdrag treedt in werking op 4 januari 1969, d.w.z. de 30e dag na de datum van nederlegging bij de Secretaris-generaal van de Organisatie der Verenigde Naties van de 27e akte van bekrachtiging of akte van toetreding, zulks overeenkomstig artikel 19 van het Verdrag.

5. Op 1 september 1974 hebben vier Staten die partij zijn bij dit Verdrag, te weten Costa Rica, Nederland, Zweden en Uruguay, overeenkomstig artikel 14 van het Verdrag verklaringen afgelegd waarbij zij de bevoegdheid van de bij artikel 8 van het Verdrag opgerichte Commissie voor de uitbanning van rassendiscriminatie, erkennen om mededelingen te ontvangen en te bestuderen die afkomstig zijn van onder hun rechtsmacht staande personen of groepen personen, die beweren het slachtoffer te zijn van een schending, door die Staten die partij zijn bij dit Verdrag van een of meer der in dit Verdrag genoemde rechten. § 9 van artikel 14 van het Verdrag bepaalt dat de Commissie uitsluitend bevoegd is de in dit artikel bedoelde functies uit te oefenen wanneer tenminste 10 Staten die partij zijn bij dit Verdrag, gebonden zijn door dergelijke verklaringen.

6. De Staten die partij zijn bij het Verdrag hebben op 10 januari 1974 hun vierde vergadering gehouden in de zetel van de Organisatie van de Verenigde Naties, zulks overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 van het Verdrag. Zij hebben negen leden van de Commissie voor de uitbanning van rassendiscriminatie gekozen uit een lijst van personen, voorgedragen door de Staten die partij zijn bij het Verdrag, ter vervanging van de leden waarvan het mandaat ten einde liep op 19 januari 1974. De lijst van de leden van de Commissie — inbegrepen degenen die werden verkozen op 10 januari 1974 — vinden wij in bijlage II. C. (1).

7. De Commissie voor de uitbanning van rassendiscriminatie heeft van 25 maart tot 12 april 1974 haar negende zitting gehouden in de zetel van de Organisatie van de Verenigde Naties en haar tiende zitting van 12 tot 30 augustus 1974 in de zetel van de Verenigde Naties te Genève. Overeenkomstig § 2 van artikel 9 van het Verdrag heeft de Commissie, door tussenkomst van de Secretaris-generaal, haar vijfde jaarlijks verslag bij de 29e zitting van de Algemene Vergadering uitgebracht (2).

B. Verklaringen en reserves geformuleerd op het ogenblik van de goedkeuring of de toetreding.

COSTA RICA.

(Origineel : Spaans)

« Costa Rica erkent de bevoegdheid van de Commissie voor de uitbanning van rassendiscriminatie, opgericht overeenkomstig artikel 8 van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, alsook, overeenkomstig artikel 14 van dit Verdrag, de bevoegdheid van de Commissie om mededelingen te ontvangen en te bestuderen die afkomstig zijn van onder zijn rechtsmacht staande personen of groepen personen, die beweren het slachtoffer te zijn van een schending door die Staat die partij is bij dit Verdrag van een of meer der in het Verdrag genoemde rechten. »

VERENIGDE ARABISCHE EMIRATEN.

(Origineel : Engels)

« De toetreding van de Verenigde Arabische Emiraten tot dit Verdrag houdt hogenaamd geen erkenning in van Israël noch het toestandbrengen van enigerlei op overeenkomst steunende betrekkingen met Israël. »

(1) Voor de beslissingen van de Staten die partij zijn zie : « Internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, officiële stukken : vierde vergadering van de Staten die partij zijn, Stuk CERD/SP/6.

(2) Officiële stukken var. de Algemene Vergadering, 29e zitting, Supplement n° 18 (A/9618).

4. La Convention est entrée en vigueur le 4 janvier 1969, soit le trentième jour suivant le dépôt auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies du vingt-septième instrument de ratification ou d'adhésion, conformément à l'article 19 de la Convention.

5. Au 1er septembre 1974, quatre des Etats parties à la Convention, à savoir le Costa Rica, les Pays-Bas, la Suède et l'Uruguay, ont fait des déclarations conformément à l'article 14 de la Convention dans lesquelles ils disaient reconnaître la compétence du Comité pour l'élimination de la discrimination raciale, créé conformément à l'article 8 de la Convention, pour recevoir et examiner les communications émanant de personnes ou de groupes de personnes relevant de leur juridiction qui se plaignent d'être victimes d'une violation, par lesdits Etats parties, de l'un quelconque des droits énoncés dans la Convention. Le paragraphe 9 de l'article 14 de la Convention dispose que le Comité n'a compétence pour exercer les fonctions prévues à cet article que si au moins 10 Etats parties à la Convention sont liés par de telles déclarations.

6. Les Etats parties à la Convention ont tenu leur quatrième réunion, le 10 janvier 1974, au Siège de l'Organisation des Nations Unies, conformément aux dispositions de l'article 8 de la Convention. Ils ont élu neuf membres du Comité pour l'élimination de la discrimination raciale, choisis sur une liste de personnes désignées par les Etats parties, pour remplacer ceux dont le mandat arrivait à expiration le 19 janvier 1974. On trouvera la liste des membres du Comité, y compris ceux qui ont été élus le 10 janvier 1974, dans l'annexe II. C. (1).

7. Le Comité pour l'élimination de la discrimination raciale a tenu sa neuvième session au Siège de l'Organisation des Nations Unies du 25 mars au 12 avril 1974 et sa dixième session à l'Office des Nations Unies à Genève du 12 au 30 août 1974. Conformément au paragraphe 2 de l'article 9 de la Convention, le Comité a soumis, par l'intermédiaire du Secrétaire général, son cinquième rapport annuel à l'Assemblée générale à sa vingt-neuvième session (2).

B. Déclarations et réserves faites au moment de la ratification ou de l'adhésion.

COSTA RICA.

(Original : Espagnol)

« Le Costa Rica reconnaît la compétence du Comité pour l'élimination de la discrimination raciale, créé conformément à l'article 8 de la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale, et conformément à l'article 14 de ladite convention, sa compétence pour recevoir et examiner des communications émanant de personnes ou de groupes de personnes relevant de leur juridiction, qui se plaignent d'être victimes d'une violation, par ledit Etat partie, de l'un quelconque des droits énoncés dans la Convention. »

EMIRATS ARABES UNIS.

(Original : Anglais)

« L'adhésion des Emirats arabes unis à ladite convention ne constitue en aucune façon la reconnaissance d'Israël ni l'établissement de relations conventionnelles quelconques avec lui. »

1) Pour les décisions des Etats parties, voir : Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale, Documents officiels : Quatrième réunion des Etats parties, document CERD/SP/6.

(2) Documents officiels de l'Assemblée générale, vingt-neuvième session, Supplément N° 18 (A/9618).

BIJLAGE II.

A. Staten die partij zijn bij het Verdrag.

1. Op 30 augustus 1974 waren 81 Staten partij bij het Internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie. Dit Verdrag werd door de algemene vergadering van de Organisatie van de Verenigde Naties goedgekeurd in haar resolutie 2106 A (XX) van 21 december 1965 en voor ondertekening en goedkeuring opengesteld te New York op 7 maart 1966. Het is op 4 januari 1969 in werking getreden.

B. Zittingen.

2. In 1974 hield de Commissie voor de uitbanning van rassendiscriminatie twee gewone zittingen: de negende zitting ten zetel van de Organisatie van de Verenigde Naties van 25 maart tot 12 april 1974, en de tiende zitting in de Dienst van de Verenigde Naties te Genève van 12 tot 30 augustus 1974.

C. Samenstelling van de Commissie.

3. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 van het Verdrag hebben de vertegenwoordigers van de Staten die partij zijn bij het Verdrag op 10 januari 1974 (1) hun Vierde vergadering gehouden ten zetel van de Verenigde Naties. Ter vervanging van de leden wier mandaat op 19 januari 1974 verviel, hebben zij negen leden gekozen voor de Commissie voor de uitbanning van rassendiscriminatie. Die uit 18 personen bestaande Commissie was dus als volgt samengesteld:

Naam	Nationaliteit
De heer Mahmoud Aboul-Nasr (3)	Egypte
De heer Marc Ancel	Frankrijk
De heer Naste Dimo Calovski	Joegoslavië
De heer Rajeshwar Dayal (3)	Indië
De heer Samiulla Kkan Dehlavi	Pakistan
De heer Adedokun A. Haastrup (3)	Nigeria
De heer José D. Inglés (3)	Filippijnen
De heer Paul Joan George Kapteyn (2)	Nederland
De heer George O. Lamptey (2)	Ghana
De heer Ronald St. John Macdonald	Canada
De heer Gonzalo Ortiz Martin	Costa Rica
De heer Karl Josef Partsch (3)	Duitse Bondsrepubliek
De heer Vasily S. Safronchuk	Unie der Socialistische Sovjet-Republieken
De heer Fayez A. Sayegh (3)	Koeweit
De heer Sebastian Soler	Argentinië
De heer Ján Tomko	Tsjechoslowakije
De heer Luís Valencia Rodríguez	Ecuador
Mevrouw Halima Embarek Warzazi (2)	Marokko

(1) Voor de beslissingen van de Vierde vergadering van de Staten die partij zijn bij het Verdrag: zie Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie; officiële stukken: Vierde vergadering van de Staten die partij zijn bij het Verdrag (CERD/SP/6).

(2) Verkozen op 10 januari 1974.

(3) Herkozen op 10 januari 1974.

ANNEXE II.

A. Etats parties à la Convention.

1. Au 30 août 1974, il y avait 81 Etats parties à la Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale, qui a été adoptée par l'Assemblée générale de l'Organisation des Nations Unies dans sa résolution 2106 A (XX) du 21 décembre 1965 et ouverte à la signature et à la ratification à New York le 7 mars 1966, et qui est entrée en vigueur le 4 janvier 1969.

B. Sessions.

2. En 1974, le Comité pour l'élimination de la discrimination raciale a tenu deux sessions ordinaires: la neuvième session, au siège de l'Organisation des Nations Unies du 25 mars au 12 avril 1974, et la dixième session à l'Office des Nations Unies à Genève, du 12 au 30 août 1974.

C. Composition du Comité.

3. Conformément aux dispositions de l'article 8 de la Convention, les représentants des Etats parties ont tenu leur quatrième réunion au siège de l'Organisation des Nations Unies, le 10 janvier 1974 (1) et élu neuf membres du Comité pour l'élimination de la discrimination raciale en remplacement de ceux dont le mandat expirait le 19 janvier 1974. La composition du Comité, constitué de 18 personnes, s'établissait donc comme suit:

Nom	Nationalité
M. Mahmoud Aboul-Nasr (3)	Egypte
M. Marc Ancel	France
M. Naste Dimo Calovski	Yougoslavie
M. Rajeshwar Dayal (3)	Inde
M. Samiulla Kkan Dehlavi	Pakistan
M. Adedokun A. Haastrup (3)	Nigeria
M. José D. Inglés (3)	Philippines
M. Paul Joan George Kapteyn (2)	Pays-Bas
M. George O. Lamptey (2)	Ghana
M. Ronald St. John Macdonald	Canada
M. Gonzalo Ortiz Martin	Costa Rica
M. Karl Josef Partsch (3)	Allemagne, République fédérale d'
M. Vasily S. Safronchuk	Union des Républiques socialistes soviétiques
M. Fayez A. Sayegh (3)	Koeweit
M. Sebastian Soler	Argentine
M. Ján Tomko	Tchécoslovaquie
M. Luís Valencia Rodríguez	Equateur
Mme Halima Embarek Warzazi (2)	Maroc

(1) Pour les décisions de la quatrième réunion des Etats parties à la Convention, voir Convention internationale sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale, Documents officiels: quatrième réunion des Etats parties (CERD/SP/6).

(2) Elu(e) le 10 janvier 1974.

(3) Réélu(e) le 10 janvier 1974.